

Cảm niệm của một người Phật tử về :

NGÔI CHÙA MANG TRÁI TIM BỒ TÁT & LỄ HỘI QUAN ÂM

Cư sĩ Liên Hoa

Đứng nhìn Tượng Đức Bồ Tát Quán Thế Âm vươn cao lên trên bầu trời, một hình ảnh quá thiêng liêng và tuyệt đẹp. Tượng Ngài màu trắng nổi bật trên nền màu xanh, có những đám mây trôi qua, nhẹ nhàng càng tô điểm thêm vẻ đẹp, vô hình chung làm hài hoà giữa Tôn Tượng và thiên nhiên mang hương trầm đầy Đạo vị.

Gió rì rào khua động những cành lá của các cây dừa. Mọi người đến đây, ai nấy đều cảm nhận như lạc vào cảnh giới vừa xa lạ vừa gần gũi, êm dịu, giải thoát và các cây lá chung quanh uốn mình, vang động như cùng nhau góp lời thuyết pháp của thiên nhiên, trong cảnh giới Cực Lạc.

Một buổi sáng mai, hoa nở

Nắng lung linh tô điểm sắc da trời

Ngôi Chùa vàng, vươn mình trong mây nhạt

từng lời kinh, vang nhẹ tiếng chuông ngân

Bao cảnh vật bỗng đồng thời rục rỡ

tiếng Nam Mô che mát, ấm lòng người

hỡi những ai đã bao lần say giấc

cùng về đây buông bỏ bước chân hoang

để sáng tỏ trong tâm kinh vừa nở

mắt từ quang chiếu rọi khắp muôn loài

(Minh Thanh)

Khi còn ở Louisiana, một vài lần gia đình tôi có đi Houston, Texas và có viếng Chùa Việt Nam cách đây nhiều năm về trước. Ngôi Chùa lúc đó chưa thành hình, chỉ có ngôi Chánh điện tạm, chung quanh còn là bãi đất trống, hồ nước hoang vu, sơ sài. Nay thì cảnh vật và ngôi Chùa đã khác lạ hoàn toàn.

Sau khi dọn qua Houston. Nhiều lần đến Chùa, và mỗi lần đến viếng ngôi chùa này lại là mỗi lần tôi thắc mắc. Vẫn biết rằng “ *Y báo đi theo Chánh báo*”, nhưng người sáng lập, tạo dựng ngôi Chùa này phải là người mang hoài bão lớn, đem mọi ước muốn, đem Văn hoá của Dân tộc, đem suối nguồn của Giáo Pháp để làm lợi lạc con người. Chúng ta cảm nhận được điều đó qua bao sắc thái có mặt, hiển hiện phía trước, chung quanh Chùa.

Này- cổng Tam quan khi bước chân vào cổng như đi vào nhà của Ba Ngôi Báu để đến nơi Ba Cửa Giải thoát: *Khổ Không-Vô thường-Vô Ngã*. Kia- Bốn Trụ đá cao sừng sững, vững vàng trước phong ba sóng gió như áng ngũ trước Chùa bằng tám lòng Từ bi Hỷ Xả, bằng Bốn Thánh Đế... Đây hồ nước thanh lương có những cành sen vươn lên từ bùn, tỏa hương sen nhẹ dịu, bản chất của năm loại hương: Giới-Định-Tuệ-Giải thoát-Giải thoát Tri kiến...Chiếc cầu bắc qua hồ, đẹp dịu dàng để nâng bước chân con người đến cửa Phật, phải chăng bước chân lên được trên cầu là đã đi qua một cảnh giới khác- cảnh giới sống với “ *trực tâm* “ của Ngài Duy Ma Cát.

Ngọn Ngũ hành sơn mang dấu ấn của Năm Uẩn ẩn mình sau lưng Tượng Quan Âm, bởi vì Sắc-thanh-hương-vi-xúc vốn là Không, bị soi rõ trước đôi mắt Tuệ quán chiếu của Ngài.

Đi theo lối giữa, hai bên hai hàng cây cao, theo khoảng đường rộng lớn dẫn đi lên những bậc thang để vào Chánh điện. Ngôi Đại Hùng Bửu Điện, mọi người vẫn thường gọi như vậy với lòng cung kính, bởi vì đây là nơi thờ **Đức Phật Thích Ca**- Giáo chủ của cõi Ta bà, người khai sáng ra Đạo Phật.

Đây cũng là nơi tích tụ những năng lực siêu việt của Bi-Trí-Dũng biểu lộ trên **một con người siêu việt trên con người**. Vẫn biết rằng “ *không thể lấy sắc thanh hương ...hay là bất cứ những gì khác* “ để nói để thấy về Ngài, vì Ngài vượt lên trên tất cả để trở thành “ **Con Người Bình Thường**”.

Đạo Phật là Đạo của Trí tuệ, cho nên không bao giờ hướng dẫn người tín đồ qui kính Tôn Tượng một cách mù quáng như một thần linh. Nhưng, người con Phật lại vẫn muốn qua hình tượng của Ngài để cung kính, chiêm ngưỡng vị Thầy Dẫn Đường và qua biểu tượng cao quý này, noi theo gương hạnh của Ngài để thấy lại vị Phật của nơi chính mình. .

Tôn Tượng Đức Phật Thích Ca được thờ, ngồi giữa Chánh Điện, tạc bằng đá cẩm thạch trắng. Gương mặt Từ bi tỏa sắc Giải thoát, Tụ Tại, miệng hơi cười mỉm. Mặc dù chỉ là Tượng bằng đá, nhưng khi người Phật tử cúi mình đánh lễ Ngài đều cảm nhận được sự ấm áp, từ lực và an lạc như trở về với ngôi nhà tâm linh của mình, bên cạnh người Cha Hiền.

Buổi lễ Cầu Nguyện bắt đầu. Tôi qui xuống đánh lễ Phật và chắp tay, nghe lời bản nhạc Trầm Hương Đốt....Mọi người con Phật đang tụ tập nơi đây đều lắng lòng, chú tâm, chánh niệm.

Tại Chùa ngoài những Khoá lễ thường nhật sáng chiều, hay những ngày Niệm Phật, thọ Bát Quan Trai, Đạo tràng Pháp Hoa v.v... Mỗi Chủ Nhật đều có khoá lễ cho tất cả Phật tử, cũng là lúc có đọc sớ Cầu An cho người bệnh hoạn và cầu Siêu cho những Vong linh ký tự.

Bài Kinh của ngày Chủ Nhật rất ngắn, nhưng nội dung lại chứa đựng, dung thông cả Thiên Tịnh Mật. Quả là người sáng tạo ra Nghi Thức Lễ Cầu Nguyện này đã đơn giản hoá khi trích từ trong các Bộ Kinh Tạng của Đạo Phật, để cho mọi người Phật tử đọc tụng có thể hiểu

và sống với lời Kinh để chuyển hoá tâm. Nhiều người tự hỏi, chỉ có bao nhiêu lời, bao nhiêu chữ đó thôi thì làm sao có thể chuyển đổi tâm người, nhưng quên rằng tất cả sự kỳ diệu đều đến bằng những sự bình dị...

*Có khi chỉ là đóm lửa nhỏ
Mang thân hình hận thù
Làm dậy sóng cuồng phong
Thieu rụi cả đời người*

*Có khi chỉ là đóm lửa nhỏ
Mang tâm lòng kỳ diệu
Sáng rực tan bóng vô minh
đốt cháy rừng u mê*

*Phật là Phật từ tâm
Trí tuệ mang bầu trời
Khi muôn loài thức tỉnh
Vô minh chợt lìa xa.....
(Minh Thanh)*

Bài ca Trầm Hương Đốt thật nhẹ nhàng để khởi đầu, làm lòng mọi người có mặt hoan hỷ, an lạc. Vị Chủ Lễ đối trước Phật, xướng tụng bài Niệm Hương cúng dường và Bài Tâm Kinh Bát Nhã được nối tiếp . Bài này đã được dịch ra tiếng Việt để dễ hiểu, đem ánh sáng của trí tuệ soi rõ các Pháp. Niệm Danh hiệu Chư Phật, Chư Bồ Tát, Chư Hiền Thánh Tăng, và vị Tuyên Sư tuyên đọc Sớ Văn để Cầu Siêu- Cầu An.

Có người thắc mắc rằng sao không đọc Sớ Kỳ nguyện này riêng biệt cho những người hữu cầu, vì đây là Lễ Cầu Nguyện chung cho mọi người vào ngày Chủ Nhật.

Vâng, chúng ta đúng, nhưng lại quên đi « *Phương tiện thiện xảo* » mà vị Hướng dẫn tinh thần mong đạt tới. Ngày Chủ nhật là một ngày mà tất cả chúng ta đến Chùa, sau một tuần lễ bận rộn sinh kế, đến để sống một ngày tâm linh, được gặp lại bạn bè, người thân hoặc sơ giao.

Mái Chùa lại là nơi dung chứa, bảo tồn và nuôi dưỡng nếp sống của Văn hoá Dân tộc. Những bản sắc Văn hoá là sức sống của một Dân tộc được cấy trên đất nước mới cần phải được nuôi dưỡng, dung hoà, phát triển dưới ánh sáng Trí tuệ của Đạo Phật, vì Đạo Phật đã gắn liền với dòng sinh mệnh của Việt Nam trong suốt chiều dài Lịch sử đã hơn Hai ngàn năm qua và mãi sau này.

« *Tiếng Việt còn, Văn hoá còn thì người Việt Nam còn tồn tại, dù bất cứ nơi đâu* ». Khi rời xa quê hương, chúng ta mất tất cả, chỉ còn lại nền Văn hoá và nếp sống Tâm linh đem theo. Chúng ta có bổn phận duy trì và phát triển cho hiện tại và mai sau. *Có khi chính những người đang xa xứ, sống tại quê hương mới lại là những người đang duy trì và bảo tồn được nền Văn hoá và làm cho Bản sắc này kỳ diệu hơn, vì họ ý thức được bổn phận, trách nhiệm và sống cùng, không phá bỏ, hủy hoại làm tổn thương nét Văn hoá của Dân tộc và làm đau lòng Mẹ Việt Nam.*

Đạo Phật lại sống động và vi diệu hơn qua tư tưởng của Hoa nghiêm, vì cho rằng *tất cả mọi vật trong vũ trụ đều liên hệ lẫn nhau, tương duyên tương sinh* để cùng tồn tại, hiện hữu. *Không có một Pháp nào sống đơn độc mà không lệ thuộc lẫn nhau.* Cho nên, sau thời Khoá Lễ, chúng ta có an lạc, hạnh phúc...nên đều cùng chí tâm, góp sức cầu nguyện cho nhau, cầu siêu cho những người đã mất mà chúng ta vừa nghe được tên hay cầu an cho những người, dù mình chưa biết, vì biết đâu lại có một ngày đó lại chính chúng ta lại được những người khác cầu nguyện đến. Do đó, sự Cầu Nguyện này tạo được sợi dây thân ái, hoà đồng, chia sẻ v.v..cho nhau theo tinh thần của Đạo Phật và tinh thần của Làng Xã Việt Nam.

Bài Thần Chú Vãng Sanh và Chú Tiêu Tai lại là dấu ấn đậm cho tấm lòng đó. Rồi đến Lời Quán Nguyện để cho chúng ta sống và thực hành những Đức Tánh An Lành và rồi đến Ba Tự Quy để trở về nương tựa Phật Pháp Tăng và để sống với sự Sáng Suốt, Giải Thoát và Hoà hợp của chính mình.

Sau đó, tất cả Phật tử đều đãi cơm chay tại Chùa. Đây là những bữa cơm do sự đóng góp của những nhà hảo tâm, những Phật tử cúng dường cho mọi người. Những người đến công quả vui vẻ, xới cơm vào đĩa có thức ăn rau cải, canh, tàu hủ chiên v.v... Đó là tấm lòng cao quý quá, làm cho mọi liên hệ lẫn nhau giữa người con Phật đầy ấm tình người. Biết bao nhiêu người đã đóng góp gạo, thức ăn rau quả, công sức để có những hạt cơm với nhiều món ăn, tươm tươm...

Và những vị Hưởng dẫn Tinh Thần này phải là những người đặc biệt, mang tâm nguyện của những vị Bồ Tát tại thế gian này, đã làm hình thành ngôi Chùa mang trái tim Bồ Bồ Tát-CHÙA VIỆT NAM, và có được những người Phật tử được hưởng dẫn tu trì và cùng mang hạnh nguyện đó, mà chúng ta thấy rõ hiện diện nơi bếp Chùa với bao nhiêu người lăn xả cho kịp bữa ăn trưa cho Phật tử, của những người quét dọn, lau chùi nhà cầu v.v...mà những vị này có thể trước đó hay hiện tại là những người có địa vị, danh vọng, giàu có ngoài xã hội, và đang tập xả bỏ dần cái ngã qua những công việc rất tầm thường, mà chúng ta không dám hy sinh làm.

Tất cả những điều kỳ diệu, sống động đã được nói và đang nói đến ở trên, đều bắt nguồn từ tấm lòng của hai vị Sư bình thường : TT. Thích Nguyên Hạnh và TT. Thích Nguyên Đạt.

Thầy Nguyễn Hạnh là nhà tu hành bình thường, nghiêm trang, đạo hạnh mang hoài bão lớn làm sống động cho Phật giáo qua tinh thần dẫn thân, duy trì và phát triển Đạo Phật tại nước ngoài, cũng như góp phần duy trì và bảo tồn nếp sống văn hoá Việt Nam.

Thầy Nguyễn Đạt là người vui tánh, năng động, sáng tạo, hoà đồng v.v... đã nối kết cùng Thầy Viện chủ, đều cùng nhau mang sứ mạng làm sáng rực, nuôi dưỡng nếp sống Văn hoá và Tâm linh của Đạo Phật. Hai vị đã và đang làm nên những kỳ tích tại địa phương này, cũng như ảnh hưởng lan truyền đến những nơi khác.

Tôn Tượng Bồ Tát Quan Âm mỉm cười. Ngọn gió mang hơi lạnh thổi qua, lất phất vài giọt mưa làm tôi chợt giật mình, thoát ra khỏi vòng suy tưởng đã dẫn dắt đi qua một khoảng thời gian dài. Vì ngày hôm nay là ngày Lễ Hội Quan Âm- Ngày Hành Hương và Cầu Nguyện.

Tất cả Lễ Đài, sân khấu lộ thiên, những gian hàng bán đồ dân gian, những bích chương quảng cáo của các nhà tài trợ, bảo trợ v.v.. đã chuẩn bị đầy đủ, để đón mừng Lễ Hội được Tổ chức Lần Thứ 6 tại Chùa Việt Nam. Một Lễ Hội mang tầm vóc quốc tế.

Chúng tôi không muốn đi vào chi tiết mang từng nét một của Lễ Hội, nhưng chỉ muốn biểu lộ những cảm nghĩ và ảnh hưởng về những ấn tượng đẹp mang màu sắc Văn hoá Dân gian và Đạo vị này. Việc nói về từng những chi tiết cũng như quá trình tổ chức Lễ Hội Quan Âm, đã có biết bao nhiêu người viết và đề cập đến.

Từ khi Tôn Tượng Bồ Tát Quán Thế Âm được hoàn thành và nhân ngày Tổ chức An vị Tôn Tượng của Ngài. Trước Ông Thị Trưởng Thành Phố Houston, các vị Quan khách, Chánh quyền, Các Hội Đoàn v.v...Thầy Nguyễn Hạnh đã tuyên bố « *Dâng tặng Tôn Tượng Mẹ Hiền Quan Âm* » cho Thành phố Houston, như một đóng góp của Người Việt Nam và Đạo Phật cho đất nước Hoa kỳ nói chung và địa phương Texas nói riêng, để làm đẹp thêm cho nền Văn hoá và đời sống Tâm linh của đất nước này. Tôi nghĩ rằng tất cả chúng ta đều xúc động vì tấm lòng cao quý đó..

Đạo Phật là như vậy. Trong Lịch sử truyền bá Giáo Pháp Từ Bi-Trí Tuệ và Giải Thoát đến bất cứ quốc gia nào, chưa bao giờ Đạo Phật lại là nhân tố xâm chiếm, hủy hoại, tiêu diệt v.v...nền văn hoá của Quốc gia đó để thống trị, chi phối và độc tôn. Đạo Phật chỉ biểu lộ sự khiêm cung, kính trọng, chia sẻ, hoà đồng v.v...cùng với nền văn hoá bản địa để cùng sinh tồn, dung nhiếp tạo thành nền Văn hoá Nhân bản, sâu sắc, là tinh hoa của Sáng suốt và Giác ngộ, và làm phong phú và nuôi dưỡng đưa con người đến Chân Thiện Mỹ, qua tư tưởng sáng ngời của Đức Phật : « *Ta là Phật đã thành, tất cả chúng sanh đều là Phật sẽ thành* ».

Thầy Nguyễn Hạnh lại một lần nữa lập lại lý tưởng đó. Người không đem Thành phố này để hiến cúng cho trái tim Bồ tát Quan Âm, nhưng lại dâng tặng Tôn Tượng của Ngài cho Thành Phố, vì Đạo Phật là nếp sống tâm linh của biết nhiều con người Việt Nam xa quê hương, đến đây an cư lạc nghiệp, đem dâng tặng cho đất nước Hoa kỳ một nếp sống tâm linh An Lành và Hạnh phúc. Cám ơn Thầy- TT. Thích Nguyễn Hạnh.

Và khởi từ ngày đó đến nay, trở thành truyền thống Lễ Hội Quan Âm của Chùa Việt Nam và là biểu tượng làm sống lại Lễ Hội Dân gian ở quê nhà, như đi Trẩy Hội Chùa Hương. Nhưng ngày Lễ Hội ngày càng trở thành một nhu cầu tâm linh bức thiết hơn nữa, giữa biết bao nhiêu sự bạo động, chiến tranh, chết chóc do hận thù, kiêu ngạo, độc tôn về mọi mặt, bắt nguồn từ vô minh.

Tất cả mọi người con Phật hay bất cứ ai, dù có tôn giáo hay không, khi đau khổ và cầu cứu đến Ngài đều được sự che chở, cứu giúp. Hình ảnh của Ngài là biểu trưng cho lòng từ, không phân biệt, như tấm lòng thương yêu của Bà mẹ đối với đàn con thơ dại, luôn luôn nâng niu, che chở, hướng dẫn dù phải hy sinh tánh mạng. Có thể vì môi trường sống, vì những nhu cầu thường nhật che lấp, chúng ta đã vô tình hay cố ý lãng quên tấm lòng của Ngài, và đây cũng là dịp để chúng ta hành hương và sống với những hạnh nguyện đó.

Mẹ là mẹ hiền đi theo đời biển rộng

mẹ là từ bi, nói gót từ thưở xa xưa

mẹ là bàn tay diu dắt đàn con

mẹ là tất cả

là niềm yêu thương của muôn loại

Mẹ là là bầu trời quang đãng

từng mảng mây mờ chợt bùng sáng

chiếu soi từng giọt tiếng kêu cầu

là tiếng kinh vang buổi sớm chiều

đưa muôn loài thoát khỏi si mê

em- có một lúc nào đau khổ

lạc lõng giữa chợ đời khuya sớm làm than

trong tim em là tuổi đời u uất

tấm lòng mẹ ngọt ngào chia sẻ cùng em

anh đã bao lần chợt khóc

từ danh vọng cao sang

từ hố sâu túi nhục

từ mát mát được thua

từ niềm đau những sớm những chiều

*mẹ đã có bên anh,
như giọt cam lồ xoá tan vết hằn sâu
chị buổi mai còn trong sáng
từng ngày qua chồng chất vui buồn
có một lúc nào chợt thấy đời hư ảo
mẹ mỉm cười đã có bên chị yêu
tinh Mẹ là cánh chim sải trên bầu trời
ôm ấp chị vào lòng, truyền hơi ấm
là giọt nước mưa thấm vào lòng đất lạnh
để muôn loài vẫn còn có bên nhau..... (Minh Thanh)*

Lễ Hội Quan Âm năm nào cũng báo động là thời tiết xấu, có mưa lớn. Và năm nay, cũng không ngoại lệ, nhưng mưa gió không làm quẩn ngại, ngăn trở được tấm lòng của mọi người. Hơn 165 vị Tôn Túc, Tăng Ni đã đến từ các Tiểu bang ở Mỹ và nhiều nước trên thế giới và trên 10 ngàn Phật tử qui tụ về đây để biểu lộ tấm lòng qui ngưỡng đó. Ôi có còn hạnh phúc nào lớn bằng, có còn niềm vui nào cao quý hơn nữa, vì cái nhìn chia sẻ với nhau, cùng chung tấm lòng, cùng chung niềm cầu nguyện v.v... để sống trọn vẹn và làm biểu lộ tấm lòng của Mẹ Hiền Quan Âm.

Tiếng chuông vang lên đi tận vào các cõi, tận đáy sâu của tấm lòng, lòng người...Hỡi những ai lạc bước mau dừng lại, để quay về bờ Giác. Chiến tranh phải chấm dứt, mong đừng ai vì thù hận, ganh ghét, bất đồng chánh kiến, theo tôn giáo bảo thủ hay nhân danh bất cứ lý do gì v.v...mà gây khổ đau cho nhau, cho đồng loại.

« Tất cả nước mắt cùng mặn, dù chúng ta khác màu da, khác chủng tộc, khác tôn giáo v.v...nhưng chúng ta đều là con người, có máu cùng màu đỏ ».

Nước mắt Mẹ Quan Âm đã bao lần rơi xuống vì sự đau khổ của muôn loài, ngày nào sự thống khổ này còn tồn tại, chế ngự tâm mọi người, Ngài sẽ không bao giờ thành Phật. Tất cả chư Phật đều hiện thân xuống các cõi, các cảnh giới...đều tùy tâm của các loài mà cứu khổ, ban vui. Tất cả chư Bồ Tát đều biến hoá ra thiên hình vạn trạng cùng vì mục đích giải thoát các loài như vậy, và đó là tấm lòng cao thượng của các bậc Giác ngộ, và hạnh nguyện của các Ngài đang được noi theo, tiếp bước của biết bao nhiêu người con Phật trên toàn thế giới.

Mặt hồ sen bỗng rực sáng, cánh sen vươn lên giữa bùn lầy, trong tâm là ánh sáng của ngọn đèn trí tuệ soi sáng cuộc đời u tối. Ngọn lửa chợt bốc cháy, phừng lên, bùng lên giữa đêm tối, muôn lòng đều lắng đọng, ngắm nhìn Tôn Tượng Bồ Tát...ánh lửa như đánh thức lòng người, ánh lửa làm xoá tan màn vô minh...Hỡi loài người ! Hỡi nhân loại ! Thế giới đã đảo điên

lắm rồi, biết bao nhiêu quốc gia, biết bao nhiêu con người đang đau khổ, gào thét, quần quai trong niềm thống khổ, chết chóc, đói khổ, làm than...bao thảm cảnh đã bày diễn ra bởi những hận thù, dã man của những chủ nghĩa, tôn giáo vô tâm....Chiến tranh phải chấm dứt, mọi người nên nhìn nhau như anh em ruột thịt....để sự khổ đau này không còn. Loài người sẽ làm gì trước thảm cảnh này ? Tất cả người con Phật- những con người đang noi theo hạnh của Đức Phật, của Bồ tát Quán Thế Âm sẽ làm gì và chúng ta- chúng ta sẽ làm ???

Rừng áo vàng toả sáng. Màu áo của Tăng già, màu của đất nhẩn nhục, cưu mang, chịu đựng...

Có một lần, được nghe Giáo sư Hồ Hữu Tường tại Viện Đại học Vạn Hạnh, đề cập tới nền Văn Minh Tu Sĩ. Lúc đó, ai nấy đều ngỡ ngỡ, hoài nghi...vì tất cả mọi độc tôn đều nên cần loại bỏ. Nhưng nay, trước thế giới cuồng loạn, đưa đẩy mọi người vào cảnh chiến tranh, sống chết không biết ra sao...Sự định đoạt mạng sống của con người do bàn tay, suy tính của người khác đang mang đầy hận thù. Văn Minh Tu Sĩ lại càng được đánh động, thức tỉnh...Không phải biến tất cả mọi người thành tu sĩ, nhưng là khơi dậy Tánh Phật, Tánh giác có mặt trong tâm tất cả muôn loài. Chỉ khi nào nền Văn minh Tâm linh này soi sáng, vô minh hay dục vọng v.v...mới có cơ chuyển đổi lòng người, vượt thoát khỏi nạn trầm luân, đau khổ.

Con đường mà ngày xưa Chư Tổ đã đi, các vị Tôn Túc, tăng Ni đang mang và tất cả người Phật tử bằng năm giới, sáu hoà hay tất cả những người đặt sự tồn vong của con người, của nhân loại...đang noi theo, thực hành. Cố Hoà Thượng Thiện Minh có một lần đã nói : « *Nếu tôn giáo hay những tư tưởng bảo thủ nào đem lại cho con người sự đau khổ, chia rẽ, hận thù, độc quyền, độc tôn v.v...thì chẳng thà chúng ta không cần đến tôn giáo đó, mà mọi người còn nhìn lại nhau với tình yêu đồng loại với Hạnh phúc, An lạc* ».

Chiếc áo cà sa của Tổ Huệ Năng đã theo Chư Tôn Đức trải rộng trên mặt đất ngày hôm nay, chan hoà trong tâm kính của mọi người. Rất là xúc động, rất là cảm kích, rất là trân quý. Màu vàng của Tâm Sáng trải dài, phủ đến đâu, bóng tối lùi bước đến đó.

Ba bước một lạy (*Tam bộ nhất bái*). Cái hạnh khiêm cung, xoá bỏ ngã của mọi người luôn luôn sống động bằng sự thực hành, bằng sống với...mà không bằng lời nói. Ba bước đi để nhớ về Ba Ngôi Tam Bảo cao quý của cuộc đời. Ba bước đi để kính lòng với Ba Đời Chư Phật. Ba bước đi như dẫm chân lên Ba Món Độc: Tham Sân Si, để kính dâng tám lòng trong sáng, An Lạc, Hạnh Phúc, Tự Tại lên Chư Phật, Chư Bồ Tát và Mẹ Hiền Bồ Tát Quán Thế Âm.

Những chiếc bong bóng nhiều màu sắc bay lên trên bầu trời, từng đợt pháo hoa đăng sáng rực...nhưng, nước mắt tôi chợt rơi xuống vì niềm vui vô tận, vì hạnh phúc không cùng...Nhìn chung quanh, trên gương mặt của mọi người, đều bắt gặp được những hình ảnh tương tự. Ngày **Lễ Hội Quan Âm- Ngày Hành Hương và Sống Với Lời Cầu Nguyện**. Vâng, chúng ta không thể Hành Hương và Cầu Nguyện không, mà còn sống với chính lời cầu nguyện của mình bằng sự tu tập, phát triển Tâm Bồ đề, nuôi dưỡng Tánh giác...để cho mình và cho những người thân và những người mà chúng ta tiếp cận, sống với...đều được thọ hưởng sự An Lạc Hạnh Phúc. Chỉ tiếc rằng, với số lượng người tụ tập quá đông không thể tưởng tượng được, nếu có một giờ Thuyết Pháp để giảng rõ thêm ý nghĩa này, thì sự màu nhiệm sẽ vô cùng.

Xin cảm ơn Thầy : TT. Thích Nguyên Hạnh. Xin cảm ơn TT. Thích Nguyên Đạt, Người đã biến Ngôi Chùa Việt Nam trở thành Ngôi Chùa Mang Trái Tim Bồ Tát. Xin cảm ơn tất cả quý Thầy, quý Sư Cô trong Chùa, tất cả quý Phật tử, những người đã hy sinh công sức, thời giờ, tiền

bạc... để đóng góp cho Ngày Lễ Hội Quan Âm thành tựu- dù mưa gió, dù thời tiết xấu- nhưng tất cả mọi người đều thấm nhuần mưa Pháp, đóng góp vào sự duy trì Văn hoá Dân gian và Nền Tâm Linh Phật giáo, cho hôm nay và mai sau.

Dù ai vạ nẻo đường trần

Đến ngày Lễ Hội Quan Âm trở về

Từ bi Cam lộ tuôn rơi

Đưa người thoát khỏi bến đời trầm luân.... (Minh Thanh)

Viết xong Ngày 08.04.2007

Houston, Texas.

